

[Arentoft.]

spørgsmål til udenrigsministeren, der i dag har ladet omdele en orientering for ordførerne i udenrigsdebatten om, at der i presse og medier har været opløst, at der skulle være vedtaget besparelser på u-landsbistanden på 22 mill. kr. for det kommende år.

Jeg vil gerne bede udenrigsministeren om af hensyn til offentligheden at give sin korte forklaring på de 22 mill. kr., der er tale om. Vi har ganske vist fået den, men jeg mener, der ... (Afbrydelse.) Nå, offentligheden har fået det, siger udenrigsministeren, men i den forbindelse vil jeg gerne spørge, om udenrigsministeren ikke finder det forkasteligt, at man i Danmarks radio i morges fra 6.45 til kl. 7 kunne høre en teolog udlægge denne sag helt forkert og opfordre lytterne til at undlade at stemme på partier, der går ind for denne besparelse, eller hvad man nu vil kalde det. Det er for mig at se et eksempel på en ensidig politisering fra Danmarks radios side.

Stinus (RV):

Jeg kan begynde med at sige, at det radikale venstre er glad for, at det er blevet slået fast, at der ikke skal spares 22 mill. kr. på u-landsbistanden.

Jeg skal i øvrigt kun beskæftige mig med et enkelt spørgsmål, nemlig spørgsmålet om folketingsmedlemmers deltagelse i delegationen til FN's generalforsamling. Jeg vil allerførst sige, at jeg er glad for udenrigsministerens tilsagn om at ville tage mine kritiske bemærkninger op til drøftelse på mødet med delegationsmedlemmerne senere.

Hr. Kjeld Olesen gav udtryk for, at jeg havde skudt over målet med min kritik, og sagde, at det var godt for folketingsmedlemmerne at komme ud at se noget andet og opleve noget andet, ud at være med, og disse bemærkninger er jeg naturligvis enig i. Jeg mener, at folketingsmedlemmerne skulle ud i langt større udstrækning, end tilfældet er.

Det, jeg kritiserer med hensyn til FN-delegationen, er det rent praktiske forhold, at det, som ni landes repræsentanter er blevet enige om i undertiden langvarige konsultationer, hvor man har forsøgt at bøje sig mod hinanden, hvilket naturligvis er formålet med disse konsultationer, er det i praksis meget, meget vanskeligt at rette i. Det, jeg gav udtryk for i mit første indlæg, var, at betydningen af folketingsmedlemmernes deltagelse er blevet reduce-

ret i de sidste år siden vort medlemskab af EF. De praktiske muligheder for at rette i et dansk indlæg eller i et nordisk indlæg – tidligere havde vi en række fællesnordiske indlæg – var større, end mulighederne er for at rette i de fælles EF-indlæg.

Jeg fastholder endvidere, at EF-samarbejdet i FN er gået ud over det nordiske samarbejde. Hr. Kjeld Olesen forsøgte at modbevise dette ved statistiske oplysninger om, hvordan vi har stemt i forhold til de øvrige nordiske lande og i forhold til EF. Dette kan imidlertid ikke modbevises ved statistikker. Der er også tidligere blevet omtalt de udenrigsministerielle møder, hvor man har drøftet FN-spørgsmål, og jeg har selv her i debatten i dag været inde på den meget snævre kontakt, der under hele FN-generalforsamlingen er mellem hovedstæderne.

En af grundene til, at det nordiske samarbejde i FN er blevet formindsket, er, at det samme antal embedsmænd i FN-delegationen skal klare mere arbejde end tidligere. De skal i dag varetage EF-konsultationerne ud over det, de tidligere gjorde. Det går ud over det nordiske. Man kan sige, der simpelt hen ikke er tid til det nordiske, EF-samarbejdet går forud. Bl. a. derfor er kontakten mellem de nordiske delegationer ikke så snæver, som den tidligere var, og det beklager det radikale venstre.

Ninn-Hansen (KF):

Udenrigsministeren bliver åbenbart mere og mere diplomatisk. Når ministeren nu er så forekommende, at han spørger det, han kalder sin klient: hvad skal jeg gøre i den sag, vil I ikke godt fortælle mig det?, vil jeg gerne benytte anledningen til også at tage en anden sag op, der har været nævnt her i dag, hvor der ikke er stillet nogen dagsorden, ikke endnu i hvert fald, men gjort nogle bemærkninger om det rådgivende udvalg om humanitær bistand. Jeg håber ikke, det bliver nødvendigt at stille en dagsorden for at få det ophævet, men vil gerne meddele ministeren, at såfremt vi ikke får at vide i hans næste indlæg, at han vil gøre det, er vi indstillet på at foranledige en afgørelse af det spørgsmål, dog måske helst ved en anden lejlighed. Jeg ved ikke, hvor fornuftigt det er, når man inviterer 179 medlemmer til en udenrigsdebat, så at præsentere dem for en dagsorden, der indeholder historiske ting, juridisk vanskelige spørgsmål, en konkret sag, om man skal fremkomme med en indsigelse. Når man får en afstemning om en sådan sag, kan